

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

21. De ludo & sponzionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

cas, earumque estimationem reddere cogarū, atque
inter ea quotannis pensionem ipsi soluere, cum hoc
sit virtuale mutuum, quia perinde est, ac si Titius ti-
bi v'accas venderet, & precium numerandum crede-
ret, seu mutuō daret ad triennium, interim pensionē
seu lucrum ex cre dito accipiens.

Impendia, quę socius occasione societatis fecit, à
reliquis secundum proportionem reperi debent.

Socius ratione societatis conuentus, non amplius
obligatur, quām commodè facere potest, habita ra-
tione ne egeat nisi dolo egerit, quominus integrè fa-
cere possit; nec enim *a quum est dolum suum quem-*
quam relevare: dicitur in l.cit. §. tempus autem.

Societatis contractus soluitur 1. cessante negotio
aut pereunte re, 2. elapsō tempore, ad quod societas
inita fuit. 3. Morte vnius sociorum, nisi cautum sit,
ut uno moriente inter alios societas permaneat. 4.
Renunciatione seu expressa, seu tacita modo id fiat
sine dolo. 5. Publicatione aut cessione bono-
rum,

CAP. XXI.

De ludo & pensionibus.

Lvdus alearum & chartarum, licet suapte na-
tura (quippe quibus prudentes in Republic.
vtuntur) licitus contractus sit, tamen per acci-
dens adiuncta mala habet, ideoque humana lege
prohibitus est, præsertim Clericis, qui se frequenter
aut publicè cum scandalo populū ludant, peccant
mortaliter. Quod si publicus lusor, postquam bene-
ficiū legitime obtinuit, Clericus esse incipiat,
prius moneti debet, antequam deponatur, iuxta c. 1.

Oo 4 d.13.

d. 13. Quia multa impediunt promouendum, qua non deiciunt promotum.

2 Si Clerici chartis ludant propter recreatiōem & sine scandalo, excusari interdum possunt à peccato, quod si lex diocesana illis prohibeat, peccant solum venialiter.

NB. Lex ista, in qua decernitur, ut qui aleis ludendo (qui lusus iure ciuiili prohibitus est) ludendo perdidit, soluere non cogatur, solum pœnalis est in ludodium lata, ideo naturali obligatione soluendi perdenrem non liberat.

3 Qui non parata pecunia, sed creditalusit, ac perdidit, soluere non tenetur, spe etato iure Cæsareo: in locis, vbi non recepta vel abolita est ista constitutio Cæsarea, in externo fôro non conceditur actio ad repetendum id, quod ludo alearum per se licito perditum & solutum fuit; nisi valde magnæ quantitatis si, ac in detrimentum proprii status aut familiæ cedat, quo casu partes inter se transigere debent, in Iudicis æquitate implorare.

4 In sponsionibus, qui propria persuasione, sine alterius dolo decipitur, sibi ipsi imputare debet.

5 Qui propria bona non habet, ut ad lucrandum iata & ad perdendum in ludo inhabilis est, videlicet Religiosus aut filius familias ex bonis profectum patre. Nam in Academia studentes possunt ex aureis, s. in anno florenos in honestos ludos insurreire, idq; ex præsumpta voluntate sustentantium.

6 Filius familias vna pecuniæ depositione plus lucrari non potest, quam perdere, ideoque restituere tenetur excessum. At verò successiuè pluribus casibus nihil obstat, quominus magnam pecuniæ sumam luc. retur.

NB. Pa

NB. Pupillus & minor lucrari honesto ludo non impeditur, cum naturalis in ipsis quoque obligatio subsistat, ut dixi hoc tract. cap. 9. n. 7. Quod si vero minor animo lucrandi accesserit, & non soluendi perditum, peccabit ludendo, immo ob dolum lucrum restituere tenetur.

Vxori & Marito quatenus eis ludere & ludendo perdere concessum est, collige ex eis quae supra dixi cap. 12. n. 6. & 7.

Olla fortunæ contractus licitus est seclusa omni fraude & renocari potest ad emptionem & venditionem.

C A P. XXII.

De locatione & Conductione.

Locatio est Contractus, quo res alteri vtenda, vel fruenda conceditur certa pensione constituta, (equus, domus, bos ager ad 10. annos : sin ultra fit emphyteuticus.) Qui concedit dicitur locator, qui suscipit conductor.

NB. In locatione non transfertur dominium, sicut in emptione & venditione, deinde res locata a traditionem si pereat, contractus dissoluitur, & conductor liberatur.

NB. Mercede pecuniaria conductum, non licet pane aut panno soluere, &c. nisi alio modo solvi non possit.

Conductor rem sibi locataam alteri locare non prohibetur, modo æque idoneo, & ad eundem vnum.

Si impedimentum accidit ex parte rei conductæ, liberatus conductor à soluenda pensione secundum proportionem temporis, quo vti frui non potuit

Oo 5 (im-